

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Profeet in ballingschap – Deel 10 – Een Gebed van Berouw (Daniël 9)

Welkom terug bij onze studie over het boek Daniël. In ons laatste studie hebben we Daniël hoofdstuk 8, behandeld waar Daniël een visioen kreeg van een ram die door een geitenbok werd verslagen. De grote hoorn van de geitenbok werd vervangen door vier andere hoorns, en daaruit kwam een kleine hoorn. Deze hoorn veroorzaakte veel problemen, maar God zette hem vervolgens op zijn plaats. Daniël kreeg vervolgens de uitleg van de droom: de ram was Perzië en de geitenbok was Griekenland. We hebben uit de geschiedenis geleerd dat de eerste hoorn van de geitenbok Alexander de Grote was, de vier hoorns die hem vervingen waren de vier generaals die zijn koninkrijk erfden na zijn dood, en de kleine hoorn was Antiochus IV, die de Joden in Jeruzalem vervolgde en de Tempel verontreinigde. Zijn legers werden door de Makkabeëën uit het heilige land verdreven, en Antiochus stierf later in schaamte en verdriet.

In deze studie gaan we Daniël hoofdstuk 9 behandelen. In hoofdstuk 9 realiseert Daniël zich dat de zeventig jaar van de ballingschap, waarover Jeremia heeft geprofeteerd, bijna voorbij zijn, en hij vraagt zich af waarom de Tempel in Jeruzalem nog niet is herbouwd. Hij spreekt een gebed uit van berouw namens Israël. Vervolgens krijgt hij bezoek van de engel Gabriël, die hem een visioen geeft van de dingen die gaan gebeuren. Dit visioen omvat de herbouw van Jeruzalem en de Tempel, de komst van een gezalfde Vorst en de verwoesting van de hernieuwde Tempel.

Laten we beginnen in vers 1:

Daniël 9:1-2

In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het geslacht van de Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk van de Chaldeeën, in het eerste jaar van zijn regering, merkte ik, Daniël, in de boeken het aantal jaren op waarover het woord van de HEERE (JHWH) tot de profeet Jeremia gekomen was: zeventig jaar zouden na de verwoesting van Jeruzalem voorbij moeten gaan.

Daniël verwijst hier naar de profetie van Jeremia dat Jeruzalem zeventig jaar lang verwoest zou zijn. Hij geeft aan dat het inmiddels het eerste jaar van Darius is, die koning werd toen Babylon omver werd geworpen (Daniël 5:31). Babylon werd omvergeworpen in 539 v.Chr.

(Walvoord, John F., Daniël, edited by Charles H. Dyer & Philip E. Rawley (Chicago, IL: Moody Publishers, 2012), blz. 37)

Babylon heeft de eerste Joden gevangen genomen in 605 v.Chr., ongeveer 67 jaar daarvoor. Dus op dit moment, in het eerste jaar van Darius, zijn de zeventig jaar van Jeremia bijna voltooid.

(Noel, Ted, A Primer on the Book of Daniël, (Eugene, OR: Wipf and Stock Publishers, 2009), blz. 10)

Laten we, voordat we verder gaan, eens gaan bekijken wat Jeremia over deze zeventig jaar heeft gezegd, zodat we een idee hebben van wat Daniël verwachtte. Er zijn twee passages in Jeremia die deze periode van zeventig jaar benoemen. Hier is er één:

Jeremia 25:8-12

Daarom, zo zegt de HEERE (JHWH) van de legermachten: Omdat u niet naar Mijn woorden hebt geluisterd, zie, Ik ga een boodschap zenden en Ik zal alle geslachten uit het noorden halen, spreekt de HEERE (JHWH), en ook een boodschap zenden naar Nebukadrezar, de koning van Babel, Mijn dienaar. Ik zal hen over dit land brengen, over zijn inwoners en over al deze volken rondom. Ik zal hen slaan met de ban en hen stellen tot een verschrikking, tot een aanfluiting, en tot eeuwige puinhopen. Ik zal uit hun midden doen verdwijnen de stem van de vreugde, de stem van de blijdschap, de stem van de bruidegom en de stem van de bruid, het geluid van de molenstenen en het licht van de lamp. Dan zal heel dit land worden tot een puinhoop, tot een verschrikking. Deze volken zullen de koning van Babel zeventig jaar dienen. Maar het zal gebeuren wanneer de zeventig jaar voorbij zijn, dat Ik de koning van Babel en dat volk – spreekt de HEERE (JHWH) – hun ongerechtigheid zal vergelden, en ook het land van de Chaldeeën en Ik zal dat maken tot eeuwige woestenijen.

Deze passage vertelt ons dat Babylon na zeventig jaar zal worden gestraft. Dit deel van de profetie van Jeremia was al uitgekomen: de Chaldeeën in Babylon werden gestraft toen ze, aan het einde van Daniël hoofdstuk 5, door de Perzen werden overwonnen. Maar er moest meer gaan gebeuren na de zeventig jaar, wat wordt beschreven in de tweede passage:

Jeremia 29:10-14

Want zo zegt de HEERE (JHWH): Voorzeker, pas wanneer zeventig jaren in Babel voorbij zijn, zal Ik naar u omzien en over u Mijn goede woord gestand doen, door u terug te brengen naar deze plaats. Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de HEERE (JHWH). Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven. Dan zult u Mij aanroepen en heengaan, u zult tot Mij bidden en Ik zal naar u luisteren. U zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met heel uw hart. Ik zal door u gevonden worden, spreekt de HEERE (JHWH), Ik zal een omkeer brengen in uw gevangenschap en u bijeenbrengen uit alle volken en uit alle plaatsen waarheen Ik u verdreven heb, spreekt de HEERE (JHWH), en Ik zal u terugbrengen naar de plaats vanwaar Ik u in ballingschap heb gevoerd.

Deze passage vertelt ons dat, nadat Babylon is gestraft, het hele volk van Israël weer in hun land zou worden verzameld. We weten uit andere delen van Jeremia dat deze tijd van terugkeer ook zou samengaan met de herbouw van de verwoeste Tempel. Bijvoorbeeld:

Jeremia 27:21-22

ja, zo zegt de HEERE (JHWH) van de legermachten, de God van Israël, over de voorwerpen die in het huis van de HEERE (JHWH), het huis van de koning van Juda en in Jeruzalem zijn overgebleven: Naar Babel zullen zij gebracht worden en daar zullen ze zijn tot de dag dat Ik ernaar zal omzien, spreekt de HEERE (JHWH). Dan zal Ik ze weghalen en naar deze plaats terugbrengen.

De zeventigjarige profetie van Jeremia bestaat dus uit twee delen. Eerst zal Babylon worden vernietigd en daarna zullen Israël en de Tempel worden hersteld. Daniël heeft de vervulling van het eerste deel van deze profetie gezien, maar niet het tweede deel. Op dat moment was Jeruzalem nog steeds verwoest, en Daniël wil weten waarom.

Als we de profetieën van Jeremia wat nauwkeuriger onderzoeken, vinden we hier misschien een antwoord op. Jeremia zei dat het volk JHWH zou vinden als ze Hem oprecht zoeken met heel hun hart (Jeremia 29:13-14). Hij zegt ook dat als het volk tegen JHWH in opstand zou komen, JHWH zijn plannen om hen te herstellen niet zou uitvoeren:

Jeremia 18:9-11

Het andere ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het zal bouwen en planten. Doet het echter wat kwaad is in Mijn ogen door niet te luisteren naar Mijn stem, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik zei het goed te doen. Nu dan, zeg toch tegen de mannen van Juda en tegen de inwoners van Jeruzalem: Zo zegt de HEERE (JHWH): Zie, Ik bereid onheil tegen u, bedenk een plan tegen u. Bekeer u toch, ieder van zijn slechte weg. Maak uw wegen en uw daden goed.

Daniël lijkt te concluderen dat dit het probleem is. Jeruzalem ligt er nog steeds verlaten bij omdat het volk niet luistert naar JHWH. Ze voldoen nog niet aan de eisen om Jeruzalem te bewonen en de Tempel te herbouwen. Daarom doet hij een smeekbede van berouw namens zijn volk:

Daniël 9:3-5

Ik richtte mijn gezicht tot de Heere God, om Hem te zoeken in gebed en met smeekbeden, met vasten, en in zak en as. Ik bad tot de HEERE (JHWH), mijn God, en deed belijdenis en zei: Och Heere, grote en ontzagwekkende God, Die Zich houdt aan het verbond en de goedertierenheid ten aanzien van hen die Hem liefhebben en Zijn geboden in acht nemen, wij hebben gezondigd, wij hebben onrecht gedaan, wij hebben goddeloos gehandeld, wij zijn in opstand gekomen door af te wijken van Uw geboden en bepalingen.

Dit gebed heeft, zoals je kan verwachten, een grote persoonlijke betekenis voor Daniël. In het eerste deel van dit gebed citeert Daniël het boek Deuteronomium, waarin staat dat God trouw is aan degenen die Zijn geboden onderhouden:

Deuteronomium 7:9

Daarom moet u weten dat de HEERE (JHWH) uw God is. Hij is God, de getrouwe God, Die het verbond en de goedertierenheid in acht neemt voor wie Hem liefhebben en Zijn geboden in acht nemen, tot in duizend generaties.

Daniël weet uit de eerste hand dat God trouw is tegenover degenen die van Hem houden. Toen Daniël in hoofdstuk 6 uit de leeuwenkuil werd gered, zei hij: "[Mijn God heeft Zijn engel gezonden en Hij heeft de muil van de leeuwen toegesloten. Ze hebben mij geen letsel toegebracht, omdat ik voor Hem onschuldig ben bevonden](#)" (Daniël 6:23). Daniël werd niet gestraft, omdat hij onschuldig en gehoorzaam werd bevonden. Maar omdat Israël niet gehoorzaam was, moesten ze de straf wel ondergaan die hen was opgelegd. Hun straf was de verbanning, en Daniël behoorde tot degenen die verbannen waren. Daniël heeft de zegeningen en vloeken van God uit de eerste hand meegemaakt. Daarna zegt hij:

Daniël 9:6-10

[Wij hebben niet geluisterd naar Uw dienaren, de profeten, die in Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot heel de bevolking van het land. Bij U, Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de schaamte op het gezicht – zo is het heden ten dage bij de mannen van Juda, bij de inwoners van Jeruzalem en bij heel Israël, bij hen die dichtbij zijn en die ver weg zijn, in alle landen waarheen U hen verdreven hebt om hun trouwbreuk, die zij tegenover U gepleegd hebben. Heere, bij ons staat de schaamte op het gezicht, bij onze koningen, bij onze vorsten, bij onze vaders, omdat wij tegen U gezondigd hebben. De Heere, onze God, is vol barmhartigheid en menigvuldige vergeving, hoewel wij tegen Hem in opstand zijn gekomen. Wij hebben niet geluisterd naar de stem van de HEERE \(JHWH\), onze God, om volgens Zijn wetten te wandelen, die Hij ons gegeven heeft door de hand van Zijn dienaren, de profeten.](#)

Hier zegt Daniël dat Israël niet naar de "dienstknechten, de profeten" van God heeft geluisterd. Wat zeiden die "dienstknechten, de profeten" dan?

Eén van deze profeten was Mozes, die het volk gebod om de afgoden van de volken om hen heen te verwerpen (Ezra 9:10-12; Deuteronomium 7:1-5; 11:13-17). Maar Mozes was niet de enige. Net als Daniël zegt Jeremia dat God heel consequent profeten naar Israël heeft gestuurd om hen te vertellen dat ze zich aan Zijn Wet moesten houden, maar ze luisterden niet:

Jeremia 44:2-6

[Zo zegt de HEERE \(JHWH\) van de legermachten, de God van Israël: U hebt zelf al het onheil gezien dat Ik over Jeruzalem en over al de steden van Juda gebracht heb. Zie, zij zijn heden ten dage een puinhoop, zodat er geen bewoner meer in is, vanwege hun slechtheid die zij gedaan hebben om Mij tot toorn te verwekken, daarmee dat zij doorgingen met reukoffers te brengen en andere goden te dienen, die zij niet hebben gekend, zij, evenmin als u en uw vaders. Ik zond tot u al Mijn dienaren, de profeten, vroeg en laat, om te zeggen: Doe deze gruwelijke zaak toch niet, die Ik haat. Maar zij hebben niet geluisterd en hebben hun oor niet geneigd door zich van hun slechtheid te bekeren door geen reukoffers meer te brengen aan andere goden. Daarom zijn Mijn grimmigheid en Mijn toorn uitgegoten en hebben die gebrand in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem. Zij zijn geworden tot een puinhoop, tot een woestenij, zoals het heden ten dage is.](#)

(zie ook: Jeremia 7:25-26; 25:4-7; 26:4-6)

Hoewel God de ene na de andere profeet naar Israël heeft gestuurd en hen smeekte om trouw te blijven, wilden ze niet luisteren. Ze dienden andere goden, en als gevolg daarvan werd Jeruzalem verwoest. Daarna vermeldt Daniël dat deze verwoesting door Mozes werd geprofeteerd:

Daniël 9:11

Maar heel Israël heeft Uw Wet overtreden en is afgeweken door niet te luisteren naar Uw stem. Daarom is over ons de vervloeking en de eed uitgegoten die beschreven is in de Wet van Mozes, de dienaar van God, want wij hebben tegen Hem gezondigd.

Hier verwijst Daniël naar de "vloek en eed die staan geschreven in de Wet van Mozes". Over welke "vloek" heeft hij het dan? Wat werd er over Israël uitgestort omdat ze weigerden de stem van God te gehoorzamen? Welnu, we vinden het antwoord in Deuteronomium:

Deuteronomium 28:15-20

Daarentegen zal het gebeuren, als u de stem van de HEERE (JHWH), uw God, niet gehoorzaamt door al Zijn geboden en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, nauwlettend te houden, dat al deze vervloeking over u zullen komen en u zullen treffen: Vervloekt zult u zijn in de stad en vervloekt zult u zijn op het veld. Vervloekt zal zijn uw korf en uw baktrog. Vervloekt zal zijn de vrucht van uw schoot en de vrucht van uw land, de dracht van uw koeien en de jongen van uw kleinvee. Vervloekt zult u zijn bij uw thuiskomen, en vervloekt zult u zijn bij uw weggaan. De HEERE (JHWH) zal vloek, verwarring en verderf onder u zenden, in alles wat u ter hand neemt en doet, totdat u weggevaagd wordt en u al spoedig omkomt vanwege uw slechte daden, waarmee u Mij verlaten hebt.

Mozes geeft vervolgens een gedetailleerde beschrijving van de vervloeking, die het ongehoorzame Israël zouden overkomen, waarvan er één heel relevant is voor de situatie van Daniël. Eén van de vloeken voor ongehoorzaamheid is dat Israël uit hun land zal worden verbannen en zal worden gedwongen om andere goden te dienen:

Deuteronomium 28:32-36

Uw zonen en uw dochters zullen aan een ander volk gegeven worden; uw ogen moeten het aanzien en zullen de hele dag naar hen smachten; maar u zult niet bij machte zijn iets te doen. Een volk dat u niet kent, zal de vrucht van uw land en heel uw arbeid opeten. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en uitgebuit worden. U zult krankzinnig worden vanwege het schouwspel dat uw ogen zien. De HEERE (JHWH) zal u treffen met vreselijke zweren, aan de knieën en aan de benen, waarvan u niet genezen kunt worden, vanaf uw voetzool tot aan uw schedel. De HEERE (JHWH) zal u en de koning die u over uzelf aangesteld hebt, naar een volk brengen dat u zelf niet kende, en ook uw vaders niet. Daar zult u andere goden dienen, hout en steen.

Daniël zelf was een van deze zonen die "aan een ander volk werd gegeven"; hij werd gevangen genomen tijdens de eerste invasie van Jeruzalem door Nebukadnezar. Nebukadnezar verwoestte later de Tempel in Jeruzalem. De weggevoerde gevangenen werden gedwongen om een gesneden beeld te aanbidden, zoals we in Daniël hoofdstuk 3 lezen. Dit werd allemaal voorspeld door Mozes, die zei dat de gevangenen Israëlieten "andere goden van hout en steen zouden dienen" (Deuteronomium 28:36). Dit is de vloek die stond geschreven in de Wet van Mozes.

Nogmaals, Daniël heeft deze vloek uit Deuteronomium uit de eerste hand meegemaakt. Maar hij heeft ook de vele zegeningen van Deuteronomium meegemaakt omdat hij zelf een rechtvaardig leven heeft geleid. Een zegen die hij niet heeft gezien, is de terugkeer van Israël naar het beloofde land en het herbouwen van de Tempel van God, maar hij weet dat God in die zegen zal voorzien als het volk dit wil accepteren. Dus vervolgt hij zijn gebed:

Daniël 9:12-14 (SV 1977)

En Hij heeft Zijn woorden bevestigd, die Hij gesproken heeft tegen ons, en tegen onze richters, die ons richtten, brengende over ons een groot kwaad, dat niet geschied is onder de ganse hemel, gelijk aan Jeruzalem geschied is. Zoals in de Wet van Mozes geschreven is, alzo is al dat kwaad over ons gekomen; en wij **smeekten** (*challah*) het aangezicht van de Heere (JHWH), onze God niet, afkerende van onze ongerechtigheden, en verstandig acht gevende op Uw waarheid. Daarom heeft de Heere (JHWH) over het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want de Heere (JHWH), onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, omdat wij Zijn stem niet gehoorzaamden.

Hier legt Daniel zijn denkproces uit. Israël wordt gestraft vanwege hun zonden uit het verleden. Waarom is Israël nog niet hersteld? Omdat ze, zo zegt Daniël, "**niet gesmeekt hebben voor het aangezicht van JHWH**". Het Hebreeuwse woord voor "smeken" is *challah*, wat zwak of ziek zijn betekent.

(Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon, vermelding #H2470)

Het idee is dat iemand nederig voor God komt en toegeeft dat hij zwak is, maar dat God sterk is. Dit woord wordt ook gebruikt in Exodus, toen Mozes smeekte om de genade van God na de zonde van het gouden kalf:

Exodus 32:11-12

Maar Mozes trachtte het aangezicht van de HEERE (JHWH), zijn God, gunstig te stemmen (*challah*), en zei: HEERE (JHWH), waarom zou Uw toorn ontbranden tegen Uw volk, dat U met grote kracht en sterke hand uit het land Egypte geleid hebt? Waarom zouden de Egyptenaren zeggen: Met kwade bedoelingen heeft Hij hen uitgeleid, om hen in de bergen te doden en hen van de aardbodem te vernietigen? Laat Uw brandende toorn varen, en heb berouw over het kwaad voor Uw volk.

Daniël ziet een parallel tussen wat Mozes deed en wat hij aan het doen is. In beide situaties heeft Israël tegen God gezondigd door afgoden te dienen, waarbij God Zijn toorn over hen uitstort. Daniël smeekt God, net als Mozes, om Israël te sparen voor de straf die ze verdienen. Hij zegt dat ze niet hersteld zijn, omdat ze Hem niet op deze manier hebben gesmeekt. Dus begint hij zijn pleidooi met een bekentenis:

Daniël 9:15

Nu dan, Heere, onze God, U, Die Uw volk met sterke hand uit het land Egypte geleid hebt en U een Naam gemaakt hebt zoals hij heden ten dage is – wij hebben gezondigd, wij hebben goddeloos gehandeld.

Daniël doet hier enkele interessante dingen. Allereerst vermeldt hij dat God Israël uit Egypte heeft weggevoerd. Mozes noemde dit ook toen hij voor het volk pleitte nadat zij het gouden kalf hadden gemaakt (Exodus 32:11). Daniël lijkt God te willen herinneren aan het gebed van Mozes. Maar ten tweede erkent hij dat God rechtvaardig is geweest en de mensen slecht zijn geweest. Hij zegt dat God gerechtvaardigd was om deze rampspoed over Jeruzalem te brengen, vanwege de grote zonde en goddeloosheid van Israël. Hij staat op het punt een beroep te doen op God voor herstel, maar hij zegt niet dat het volk dit herstel verdient. In plaats daarvan doet hij een beroep op de genade en barmhartigheid van God voor de redding van Israël:

Daniël 9:16-19

Heere, laten toch Uw toorn en Uw grimmigheid zich afwenden van Uw stad Jeruzalem, Uw heilige berg, op grond van al Uw gerechtigheden, want om onze zonden en om de ongerechtigheden van onze vaders zijn Jeruzalem en Uw volk tot smaad geworden voor allen die ons omringen. Nu dan, onze God, luister naar het gebed van Uw dienaar en naar zijn smeekbeden. Doe, omwille van de Heere, Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom, dat verwoest is. Neig Uw oor, mijn God, en hoor! Open Uw ogen om onze verwoestingen en de stad te zien waarover Uw Naam is uitgeroepen, want wij werpen onze smeekbeden niet voor U neer op grond van onze gerechtigheden, maar op grond van Uw grote barmhartigheid. Heere, luister. Heere, vergeef. Heere, sla er acht op en doe het, wacht niet langer – omwille van Uzelf, mijn God. Over Uw stad en over Uw volk is immers Uw Naam uitgeroepen.

Daniël heeft in zijn gebed de Wet van God aangehaald, in het bijzonder Deuteronomium, en de genade en barmhartigheid waarop hij hier een beroep doet, worden ook in de Wet van God genoemd. Genade is een gunst die niet is verdiend, waar je geen recht op hebt. Mozes heeft de Israëlieten expliciet verteld dat ze de beloften van God niet hebben ontvangen omdat ze het hadden verdiend:

Deuteronomium 9:6

Daarom moet u weten dat het niet vanwege uw gerechtigheid is dat de HEERE (JHWH), uw God, u dit goede land geeft om het in bezit te nemen, want u bent een halsstarrig volk.

Mozes zegt dat Israël het land niet heeft geërfd vanwege hun gerechtigheid. Daniël doet dus ook geen beroep op de rechtvaardigheid van Israël om hen naar het land te laten terugkeren. In plaats daarvan doet hij een beroep op de barmhartigheid en de genade van God. Dit is hetzelfde concept dat de apostel Paulus zeshonderd jaar later zou beschrijven:

Efeze 2:8

Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;

Hoewel het gehoorzamen van God zegeningen zal brengen, zijn we uiteindelijk afhankelijk van de genade van God om het leven weer te herstellen. Zo geeft Daniël toe dat Israël afhankelijk is van de genade van God om weer terug te mogen keren naar het beloofde land.

Dus, hoort God Daniëls smeekbeden om genade? Dat doet Hij, en Hij antwoordt:

Daniël 9:20-23

Terwijl ik nog sprak en bad, en belijdenis deed van mijn zonde en van de zonde van mijn volk Israël, en mijn smeekbede uitstortte voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), mijn God, omwille van de heilige berg van mijn God – terwijl ik mijn gebed nog uitsprak, kwam de man Gabriël, die ik in het begin in het visioen gezien had, snel aangevlogen en raakte mij aan, omstreeks de tijd van het avondoffer. Hij begon mij te onderwijzen en sprak met mij. Hij zei: Daniël, nu ben ik eropuit gegaan om u de betekenis te doen begrijpen. Bij het begin van uw smeekbeden is er een woord uitgegaan en nu ben ik zelf gekomen om u dat te vertellen, want u bent zeer gewenst. Begrijp dan dit woord en krijg inzicht in het visioen.

Gabriël staat op het punt om Daniël uit te leggen hoe het herstel van het land en de Tempel zal plaatsvinden, en hij geeft hem het beroemde visioen van de zeventig weken. Dit is een veelbesproken passage en we zullen er in onze volgende studie veel dieper op ingaan. Maar voorlopig willen we ons concentreren op hoe deze profetie ingaat op de zorgen waarover Daniël heeft gebeden. De profetie begint uit te leggen dat het volledige herstel van het volk van God niet na zeventig jaar zal plaatsvinden, maar na zeventig jaarweken. Jeruzalem zal nog niet volledig worden hersteld, en in feite zal de stad nog een lange tijd problemen ondervinden:

Daniël 9:24-25

Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven. U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden.

Voorlopig is dit visioen niet bepaald bemoedigend voor Daniël. De beproevingen waarmee hij en zijn volk worden geconfronteerd, zullen niet snel eindigen. De Tempel zal nog niet functioneren. Na de verwoesting van Babylon zou het herstel van het volk van God niet meteen zijn afgerond. De zeventig jaar was slechts het beginpunt van dat herstel. Maar het goede nieuws is dat het herstel gaat komen. Het komt niet op het moment waarop Daniël hoopte, maar er wordt aan gewerkt. Gabriël zegt vervolgens:

Daniël 9:26-27

Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is. Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.

Nu zijn we terug bij het slechte nieuws. Nogmaals, we zullen in de volgende studie uitgebreider ingaan op de details van deze passage. Maar in algemene zin zegt deze passage dat het volk van God vernietiging, oorlog, heiligschennis en verwoesting zal moeten verduren. Maar het einde van deze problemen is vastgelegd. Bedenk dat dit hoofdstuk begon met Daniël die zich afvroeg wanneer de verwoestingen van Jeruzalem zouden eindigen (Daniël 9:2). Nu ontvangt hij zijn antwoord. God heeft verordend dat de verwoestingen zullen ophouden. Jeruzalem, de Tempel en het volk Israël zullen allemaal worden hersteld. Zoals Jeremia profeteerde, zal Israël een "toekomst en hoop" hebben (Jeremia 29:11). God heeft Zijn volk niet in de steek gelaten en Zijn beloften zullen te zijner tijd worden vervuld.

Lessen die wij kunnen leren

Door het hele boek Daniël heen komen we enkele consistente boodschappen tegen: God is machtiger dan de machtigste koningen op aarde. De plannen van God kunnen niet worden gestopt en God is trouw aan degenen die trouw zijn aan Hem. Maar wat moeten we doen als we niet trouw zijn geweest? Wat moeten we doen als we Gods oordeel ontvangen? In Daniël 9:13 lezen we drie dingen die we kunnen doen:

Daniël 9:13

Zoals het beschreven is in de Wet van Mozes, is al dat onheil over ons gekomen. Wij hebben het aangezicht van de HEERE (JHWH), onze God, niet getracht gunstig te stemmen door ons af te keren van onze ongerechtigheden en verstandig met Uw waarheid om te gaan.

Dit vers vertelt ons iets heel belangrijks: zelfs als we fouten hebben gemaakt, zelfs als we niet trouw zijn geweest, moeten we niet opgeven dat God trouw blijft. In plaats daarvan moeten we drie dingen doen:

- 1) de gunst van God afsmeaken,
- 2) ons afkeren van onze ongerechtigheden en
- 3) Zijn waarheid beter gaan begrijpen.

Laten we al deze zaken eens nader gaan bekijken.

Allereerst zegt Daniël dat we de gunst van God moeten afsmeaken. Zoals we eerder hebben vermeld, betekent dit dat we op de barmhartigheid van God moeten vertrouwen. Als we niet volmaakt zijn, als we fouten hebben gemaakt, moeten we dan onze handen in de lucht steken en zeggen dat het volgen van God onmogelijk is, of het niet waard is? Helemaal niet. We moeten nederig zijn, onze zonden aan God belijden en Zijn genade zoeken. Hij is barmhartig en Hij zal niet altijd boos op ons blijven. Denk aan de gelijkenis van de verloren zoon, hoe de vader vierde dat zijn eigenzinnige kind naar huis was teruggekeerd (Lukas 15:11-32). God wil ons zegenen en herstellen. Dus moeten we nooit denken dat er voor ons geen bekering meer mogelijk is, of dat het niet de moeite waard is om God om genade te vragen. Paulus zei dat Zijn genade voor ons genoeg is (2 Korintiërs 12:9).

Nadat we om genade hebben gevraagd, moeten we ons vervolgens afkeren van onze ongerechtigheden. We willen God niet om vergeving vragen en ons vervolgens omdraaien om Hem opnieuw te verraden. We willen leren van onze fouten uit het verleden en vervolgens een beter leven gaan leiden. We willen trouw en zuiver zijn aan Degene die trouw en zuiver is geweest aan ons. Om dit te doen, moeten we onze zonden erkennen en stappen ondernemen om die te corrigeren. Dit is geen gemakkelijk proces. Het kan pijnlijk zijn en het duurt vaak een langere tijd. Het goede nieuws is dat we dit proces niet alleen hoeven te doorlopen. God zal met ons zijn en Hij helpt en begeleidt ons om er doorheen te komen. Dat brengt ons bij het volgende punt.

Het derde wat we moeten doen als we gezondigd hebben is "inzicht krijgen" in de waarheid van God. De Hebreeuwse term voor "inzicht krijgen" is *skil*, wat betekent dat je ergens goed, bekwaam of succesvol in wordt (BDB H7919). Hoe word je bekwaam (*skil*) in de waarheid van God? Wel, je moet eerst weten wat de waarheid van God is. De Bijbel getuigt overweldigend dat de Wet van God Zijn waarheid is:

Psalm 119:160 (NBG)

Heel uw Woord is de waarheid, al uw rechtvaardige verordeningen zijn voor eeuwig.

Psalm 19:8-10 (NBG)

De Wet des HEREN (JHWH) is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des HEREN (JHWH) is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige. De bevelen des HEREN (JHWH) zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des HEREN (JHWH) is louter, het verlicht de ogen. De vreze des HEREN (JHWH) is rein, voor immer bestendig; de verordeningen des HEREN (JHWH) zijn waarheid, altedager rechtvaardig.

Psalm 119:142 (NBG)

Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig, en uw Wet is waarheid.

1 Johannes 2:3-5

En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden ...

Nehemia 9:13

Op de berg Sinai bent U neergedaald en hebt U vanuit de hemel met hen gesproken, en U hebt hun rechtmatige bepalingen, betrouwbare wetten en goede verordeningen en geboden gegeven.

Dus, als de Wet van God waarheid is, hoe worden we dan bekwaam (*skil*) in de Wet van God? Wel, eerst moeten we leren wat er in de Wet van God staat. Nehemia gebruikt ditzelfde woord, *skil*, om mensen te beschrijven die worden onderwezen in de Wet van God:

Nehemia 8:9

Zij lazen uit het boek voor, uit de Wet van God, gaven uitleg (*skil*) en verklaarden de betekenis, zodat men de voorlezing begreep.

Veel mensen in onze tijd begrijpen de Wet van God niet, omdat ze die niet lezen en er niet in worden onderwezen. Als gevolg daarvan hebben veel mensen grote misvattingen over de Wet van God. Ze denken dat het onmogelijk is om de Wet te gehoorzamen. Ze denken dat de Wet een doel diende dat nu verouderd of onnodig is. Ze denken dat de Wet werd gegeven als een straf of een last of een vloek. Maar als je bekwaam wordt in de Wet van God, zou je de waarheid gaan begrijpen: de Wet is namelijk geen van deze dingen.

Het is niet onmogelijk om de Wet te houden. We kunnen de Wet houden als de woorden ervan in onze mond en in ons hart zijn:

Deuteronomium 30:11-14

Want dit gebod, dat ik u heden gebied, is niet te moeilijk voor u en het is niet ver weg. Het is niet in de hemel, zodat u zou kunnen zeggen: Wie zal voor ons naar de hemel opstijgen om het voor ons te halen en ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen? Het is ook niet aan de overzijde van de zee, zodat u zou kunnen zeggen: Wie zal voor ons oversteken naar de overzijde van de zee om het voor ons te halen en het ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen? Want dit woord is heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te doen.

De Wet is ook niet verouderd. De wet is nog steeds van kracht en is ontworpen om heel lang mee te gaan:

Deuteronomium 29:29

De verborgen dingen zijn voor de HEERE (JHWH), onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen, tot in eeuwigheid, om al de woorden van deze Wet te doen.

Psalm 119:44

Dan zal ik steeds Uw Wet in acht nemen, voor eeuwig en altijd.

Mattheüs 5:18

Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.

Tot slot, de Wet is zeker geen straf of vloek. Voor iedereen die zich eraan houdt, is de Wet een zegen die leven en vrede brengt. Sterker nog, op een zekere dag zal de zegen van de Wet uitgaan naar de gehele wereld:

Jesaja 2:2-5

Het zal in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE (JHWH) vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen. Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (JHWH) naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de Wet uitgaan, en het woord van de HEERE (JHWH) uit Jeruzalem. Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren. Huis van Jakob, kom, laten wij wandelen in het licht van de HEERE (JHWH).

Jesaja zegt dat de Wet aan alle volken zal worden onderwezen en dat ze zullen ophouden om oorlog te voeren. Dit is een grote zegen, geen straf. Het laat ook duidelijk zien dat het naleven van de Wet niet onmogelijk is en dat deze niet verouderd is.

Uiteindelijk vertrouwen we op de genade van God om ons te redden, maar we moeten iets heel belangrijks erkennen in het verlossingsplan van God. Wanneer God alle volken redt, zal Hij hun Zijn Wet leren. Hij zal hen oordelen naar Zijn Wet. Hij zal de vrede in de wereld bewaren door Zijn Wet te handhaven. De wereld waarin we zullen leven als de Messias regeert, is een wereld die de Wet van God gehoorzaamt.

Als je niet bekend bent met wat de Wet van God zegt, willen we je aanmoedigen om erover te leren, zodat je er bekwaam in wordt en in het licht van JHWH kunt wandelen.

Samengevat, als we gezondigd hebben, kunnen we de stappen in Daniël 9:13 volgen. We kunnen de gunst van God afsmeeken, wat betekent dat we onze zonden belijden en om genade vragen. We keren ons vervolgens af van onze ongerechtigheden, wat betekent dat we ons bekeren van onze zonden en besluiten om het beter te doen. Ten slotte krijgen we inzicht in de waarheid van God, wat betekent dat we bekwaam zijn in Zijn Wet om daarmee goed van kwaad te onderscheiden. Als wij op deze manieren trouw zijn aan God, dan zal God trouw zijn aan ons. Hij zal onze verwoestingen wegnemen en ons opbouwen tot leden van Zijn Koninkrijk.

In het volgende studie in deze serie zullen we het visioen van de zeventig weken in dit hoofdstuk van Daniël nader bekijken. We hopen je daar weer te zien.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](http://www.twitter.com/119Ministries#(USA))